

Nuuk, 10. Juni 2014

I medfør af § 37 i Forretningsordenen for Inatsisartut fremsætter jeg følgende opfølgende spørgsmål til Naalakkersuisut om selvmordsforebyggelse i Grønland.
(Medlem af Inatsisartut Juliane Henningsen, Inuit ataqatigiit)

Spørgsmål:

- 1) Med udgangspunkt i opbakningen fra alle partier under efterårets debat om den nationale strategi for selvmordsforebyggelse i Grønland 2013-2019 til en gratis døgnåben telefonlinje, så vil jeg med henvisning til besvarelsen fra Naalakkersuisut af 20. december 2013 spørge til status for det grundige analysearbejde, som skulle være gennemført om problemstillingen. Hvad er resultatet af analysearbejdet? Og er der forebyggende perspektiver og fordele med en døgnåben telefonlinje?**
- 2) Er der i Naalakkersuisut konkrete planer om at gennemføre større forebyggende indsatser mod selvmord ved at gøre brug af internettet?**
- 3) Jeg vil gerne spørge til, om Naalakkersuisut vil overveje at indføre en lovbestemt behandlingsret for personer, der har forsøgt at begå selvmord, således at alle som kommer i kontakt med sundhedsvæsenet efter et selvmordsforsøg, tilbydes relevant opsøgende og behandlingstilbud indenfor en uge, og at det sikres, at den selvmordstruede får kontakt til et specialiseret opfølgningstilbud inden for en bestemt periode.**
- 4) Hvordan sikres det, at alle pårørende til personer, der har begået selvmord og pårørende til personer, som har forsøgt at begå selvmord, gives tilbud om støtte og hjælp, og har Naalakkersuisut forslag til styrkende tilbud til efterladte pårørende?**
- 5) Hvorledes er den aktuelle status for den konkrete implementering af indsatsområderne i den nationale strategi for selvmordsforebyggelse? Og er der områder, hvor implementeringsplanen ikke følges?**

Begrundelse

Tallet for antallet af døde som følge af selvmord har ikke været faldende i de seneste 10 år, dog varierende. I perioden 2005-2010 har i gennemsnit 46-47 mennesker årligt begået selvmord.

Den nye nationale strategi for selvmordsforebyggelse 2013-2019 blev drøftet under EM 2013, og i denne sag er det oplagt, at fælles fodslag skal være nøgleordet i strategien.

Derfor har det skuffet mig at få svarene på mine § 37 spørgsmål om strategien i december 2013.

Når nogen begår selvmord, er det altid usigeligt sørgeligt og det er svært at sætte ord på tabet over for efterladte familier, venner og andre pårørende.

Det er lige så sørgeligt, at det er blevet almindeligt at begå selvmord her i landet, og trusler

om at begå selvmord er vidt udbredt ved skænderier blandt ægtefæller og familiemedlemmer, - det er uacceptabelt.

Hvis vi skal lægge en ny strategi, handler det først og fremmest om at udarbejde en konkret plan så hurtigt som muligt.

Det er vigtige initiativer, der fremsættes, og man kan kun ønske, at de får den tilsigtede virkning.

Flere ressourcer må der til – Naalakkersuisut må komme ud med et bud. Målet er jo, at antallet af selvmord og selvmordsforsøg skal nedbringes.

Der er brug for, at folk bliver forberedt til at leve et liv med belastende oplevelser. Vi må alle sammen sørge for, at vi modnes som hele mennesker, at vi modnes fuldt ud på det fysiske og mentale plan. Jeg vil endnu engang spørge til:

En gratis linje døgnet rundt – telefonisk og på nettet har alle partier støttet op om under debatten om strategien.

Inuit Ataqatigiit foreslog under debatten, at der skulle oprettes en døgnåben telefonlinje, det er klart for os, at der er behov for en sådan linje, og at den bør linkes til internettet. En linje, der giver plads til at stille alle mulige spørgsmål om tilværelsen. Denne konsensus som vi opnåede mellem partierne, må Steen Lyngé som ansvarlig Naalakkersuisoq udnytte, da Kisimiinngilatit, som stod for en telefonlinje havde flere end 350 opkald fra selvmordstruede i 2008. Og tallene viser at behovet stadig er den samme.

Strategien kommer specielt ind på befolkningen i yderområderne, vi må sikre, at også de får samme muligheder som alle andre til at kunne rette en henvendelse.

Jeg finder, at der må være uudnyttede muligheder omkring brug af internettet som et led i de forebyggende indsatser mod selvmord. Dette til internetbaserede præventive kampagner mod selvmord, men også chat og direkte rådgivning, som måske særligt ville appellere til unge. Jeg skal pege på, at vi har behov for at finde nogle forebyggende tiltag og indsatser, der betyder, at vi stimulerer og motiverer alle borgere og familier i landet til at snakke om og italesætte, at selvmord ikke er eller må være en løsning på konkrete problemer.

Udover det vil jeg gerne spørge til, om Naalakkersuisut vil overveje at indføre en lovbestemt behandlingsret for personer, der har forsøgt at begå selvmord, således at alle som kommer i kontakt med sundhedsvæsenet efter et selvmordsforsøg, tilbydes relevant opsøgende og behandlingstilbud indenfor en uge, og at det sikres at den selvmordstruede får kontakt til et specialiseret opfølgningstilbud inden for en bestemt periode.

Udover det vil jeg gerne vide om der i dag er tilbud om støtte og hjælp til alle efterladte til personer der har begået selvmord og pårørende til personer, som har forsøgt at begå selvmord.

Spørgsmålene bedes besvaret indenfor 10 arbejdsdage.